

vrijdag 1 januari

Bezorger

De bezorger van mijn ochtendkrant staat voor de deur om zijn – uiteraard niet van eigenbelang ontblote – nieuwjaarswensen over te brengen.

Ik grijp mijn portemonnee waarin zich, mede door het pintijdperk, niet meer dan vier euro vijftig bevindt.

Ik overhandig hem dat, met de mededeling: ‘Jongen, het spijt me, dit is alles wat ik heb.’

Hij kijkt me wat onbestemd aan, en zegt vervolgens: ‘Alstublieft, meneer,’ en stopt me het muntstuk van vijftig eurocent terug in m’n hand.

ED HARMS

woensdag 6 januari

Wijn

Twee jongedames in de bloei van hun leven krijgen een tafeltje naast het onze toegewezen. ‘Wat mag ik voor de dames inschenken?’ vraagt de serveerster. ‘Een lekker glaasje wijn?’

De dames aarzelen. ‘Of wilt u de wijnkaart inzien?’ De twee bladeren even later onwennig door het boekwerk. De serveerster houdt het tafeltje vanaf een discrete afstand in het oog, komt na een poosje terug en vraagt: ‘Hebben de dames iets kunnen vinden?’ Ze vervolgt: ‘We hebben een goede sommelier in huis, zal ik die halen?’

‘O, graag,’ zeggen de dames tegelijk. En zichtbaar opgelucht: ‘Brengt u ons daar dan maar allebei een glaasje van.’

FRANS BUIS

woensdag 20 januari

Ongelukje

Op Utrecht Centraal stapt er een medereiziger in de trein. De jonge vrouw gaat tegenover me zitten. Terwijl er op de bank naast haar nog voldoende ruimte is, zet ze haar grote tas op schoot alsof niemand mag zien dat ze in blijde verwachting is.

Blijkbaar ziet ze dat ik haar ronde buik heb opgemerkt en ze zegt enigszins verontschuldigend: 'Ongelukje!' Een beetje gegeneerd probeer ik het leed te verzachten en stamel dat het de beste kan overkomen.

Aangekomen in 's-Hertogenbosch staat ze op om de trein te verlaten.

Ik blijf beduusd achter tot ik vanuit een ooghoek zie dat ze een grote koffievlek in haar rok heeft.

LENNARD VAN DE WINKEL

donderdag 21 januari

Lieveheersbeestje

Outside the box denken moet tegenwoordig. Kinderen hebben daar de minste moeite mee. Mijn kleindochter van vijf had in de tuin een lieveheersbeestje gevangen. Misschien het enige aaibare insect in Nederland. Na wat gespeel werd de vangst 's avonds op het nachtkastje gezet. Helaas had het deze nacht niet overleefd. Heel opvoedkundig vraagt pappa dan ook 's morgens: 'En Famke, wat heb je er nu van geleerd?' Prompt kwam het antwoord: 'Dat je ook met een dood lieveheersbeestje kan spelen.'

BEN ZONNEVELD